

[Hans Hansen (Rørby).]

at skaffe Beskæftigelse. Det er, ligesom det glider hen, uden at man mærker en Højkonjunktur.

Vi er nu naaet til Rekorder paa snart alle Omraader. Vi har faaet den største Gæld, vi nogen Sinde har haft, og det gælder baade det private Næringsliv og de offentlige Institutioner. Vi har den største Skatteudskrivning, vi nogen Sinde har haft. Vi har den længste Række af arbejdsløse, som nogen Regering i Danmark nogen Sinde har skuet ud over. Vi har de fleste Millionærer og Halvmillionærer, vi nogen Sinde har haft. Altsaa det slettest mulige Resultat har vi faaet under den nuværende Regerings Forsøg paa ved Ordninger at fordele Goderne Borgerne imellem.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vilde imødegaa det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Udtalelse om, at Regeringen havde brudt sine Løfter til Vælgerne. Det ærede Medlem nævnte, hvad der havde været anført i forskellige Valgmanifeste som Ting, Regeringen havde lovet at gennemføre, og talte om, hvorledes den havde opfyldt disse Løfter, saasom al mulig Støtte til Næringslivet, Eksportkreditter, Igangsættelse af offentlige Arbejder, Smørlov, Sukkerlov o. s. v. Jeg synes for at bruge det ærede Medlems eget Udtryk, at det lød hult, hvad det ærede Medlem sagde om dette, naar vi ved, at vi i denne Vinter har haft et Antal arbejdsløse af 160 000—180 000, at vi har 489 Millionærer, at vi har en Formuefordeling, hvorefter 1½ pCt. ejer de 60 pCt. af den skattepligtige Formue og 80 pCt. af Befolkningen intet ejer af den skattepligtige Formue — og disse 80 pCt. er stort set dem, der ikke bestiller noget —, at en Trediedel af Landboerne har en Gæld, som er over Ejendommens Panteværdi.

Derimod synes jeg, der er Grund til at takke det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch for hans klare Udtalelse om Millionærernes Beskatning, at Socialdemokratiet var parat til ved lovlige Midler at afskaffe alle Indtægter, der ikke stammer fra eller har Forbindelse med Arbejdet. Det var rart at høre, men det lyder jo ogsaa hult, naar vi ved, at i Dag har vi vedtaget i Anledning af Loven om Beskæftigelse af arbejdsløse at laane Millionærernes Penge, og det er ikke længere siden end i Gaar, at vi vedtog en Lov om et Laan paa 50 Mill. Kr. til militært og økonomisk Beredskab. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om vi efter hans Udtalelse i Dag kan vente, at man fremtidig vil udskrive disse Penge i Stedet for at

laane dem hos Millionærerne. Det var rart at faa det klaret, for uden en fornuftig Forklaring paa dette synes jeg virkelig ikke, at de Ord, som jeg gerne vilde takke det ærede Medlem for, har nogen egentlig Betydning.

Alt dette giver ikke gode Løfter for Folkestyrets Evne til under de nuværende statsocialistiske Forhold at raade Bod paa Manglerne, men det siger sig selv, at dette System med dets Blanding af Protektionisme og Statsregulering enten maa finde nye Veje eller lytte til andre Toner, saa det kan hidføre Reforme og løse Opgaver, saa at Demokratiet kan holde sine Løfter og genvække Befolkningens Kærlighed til Demokratiet. Den nuværende Udvikling gaar ikke længe. Vi er endnu nogle her i Landet, der er klar over, at det er Frihed for Næringslivet, der skal til, virkelig Liberalisme. Det er rigtigt, hvad Pastor Karl Nielsen har skrevet i „Nationaltidende“, at vi gaar og hykler med Demokrati her i Landet. Den virkelige Liberalisme er den, som vi kender fra Adam Smith og den engelske Manchester-Skole; vor egen hjemlige Liberalisme beskæftiger sig egentlig kun med Produktionsbetragtningerne i Liberalismen.

Man siger nu, at Liberalismen er død. Ja, Venstres Halvliberalisme er maaske død, fordi man har ladet den dø. Men for at Liberalismen virkelig kan komme til sin Ret, maa den føres igennem saadan til Grunden, at man paa samme Maade som Retten til Livet anerkendes, ogsaa maa anerkende en umistelig Ret til Jorden og Jordens Rigdomskilder for den enkelte som en Part i Fællesværdierne. Liberalismen maa føres saaledes til Bunds, at den ogsaa kommer til at virke for dem, der kun har deres Arbejdskraft at handle med, saaledes at Fordelings-spørgsmaalet bliver en vigtig Side af den liberale Politik.

Vi kan producere ubegrænset i Dag, men Fordelingen af Goderne kan ikke foregaa naturligt, men maa ske ved stadige kunstige Indgreb. Just derfor er Liberalismen kommet i Vanry og kommet i Defensiven. Man fumler nu overalt med at fordele Arbejdet og helst stykke det ud paa saa mange Hænder som muligt ved Bestemmelser om Arbejdstidens Nedsættelse, Forbud mod Overarbejde, Forbud mod Kvinders og Børns Arbejde, Nedsættelse af Aldersrentalderen, Ferie med Løn og alle saadanne Narrestreger. Saa bagvendt er Tankegangen blevet, at man virkelig synes at tro for Alvor, at der er en bestemt Mængde Arbejde i Verden, som det gælder om at fordele, medens Sandheden er den,